

حرف‌های پیشکسوت گوش شکسته شهرک شهید رجایی از ورزش محله یک قلعه است و استعدادهايش ...

بهنام اخوت: گوش‌های شکسته و اندام ورزشی‌اش با آدم حرف می‌زند، حتی در همین پنجاه‌ودو سالگی. پیشکسوت کشتی‌گیر محله شهرک شهید رجایی بنگاه املاک دارد و انتهای مغازه‌اش دیوار افتخاراتش است؛ قاب عکس‌های یادگاری از آقاقتی تا امیر توکلیان و پهلوان وفادارها و جام‌ها و مدال‌هایی که همه‌اش رنگ خاطره دارد. علیرضا کهندل، از محلی‌های شهرک شهید رجایی است که در همین محله رشد کرده، ورزشکار شده و امروز مربی جوانان بسیاری است که آینده‌شان به تشک کشتی و امروزش گره خورده است.

از کودکی تان و ورودتان به عرصه ورزش بگویند. برادر بزرگ من، علی اصغر کهندل، چوخه کار بود. بچه که بوم با او سر گود می‌رفتم. بعد از آن در دوران راهنمایی یک معلم ورزش داشتم که اهالی ورزش همه او را می‌شناختند؛ اصغر جانداري. بازیکن اسبق بومسلم که ایشان وقتی دیدم من رنگ ورزش به جای فوتبال بازی کردن با بچه‌ها کشتی می‌گیرم، به من گفت تو باید بروی کشتی‌گیر شوی و من را به دبیرستان طالقانی آقای رضایی معرفی کرد. چند جلسه‌ای که پیش او رفتم، چون قبل از این چوخه هم کار کرده بودم، خیلی زود برای تیم آموزشگاه انتخاب شدم. رضایی هم من را به غیر نخودچی تیم معرفی کرد تا دیگر رسماً وارد فضای کشتی شوم.

بعد از کشتی آموزشگاهی به عضویت کدام باشگاه در آمدید؟ بعد از آموزشگاه‌ها به باشگاه راه‌آهن رفتم. آن زمان سرپرست باشگاه راه‌آهن پهلوان وفادار بود. مربی باشگاه هم عبدالکریم زرینی بود. حدود ده‌دوازده سال عضویت تیم خراسان بودم.

در چه وزنی کشتی می‌گرفتید؟ در وزن ۴۸ کیلوگرم بودم. آن موقع کشتی‌گیران خوبی در استان در این وزن کشتی می‌گرفتند. از ناصر زینل‌نیا بگیرد تا محسن نادری خادم، سعید ایرانی و ...

بعد از پایان دوران قهرمانی، برای کار مربیگری به محله خودتان برگشتید.

دقیقا. سال ۷۴ یا ۷۵ به کمک سرهنگ عظیمی که رئیس وقت هیئت کشتی استان بود، ساخت سالن کشتی این محله را آغاز کردیم و تا الان هم در خدمت هم‌محلی‌های خودم هستیم.

سالن چند وقت است که تعطیل شده است؟ سالن از زمان کرونا تعطیل شده است. این سالن ۲۲ تشک دارد و خدا را شکر از نظر امکانات مناسب است. باشگاه به نام شهید سیدقاسم حسینی است. آن موقع هاشم حسینی رئیس تربیت‌بدنی وقت بود و ما این سالن را به نام برادر ایشان که مفقودالثر بود، گذاشتیم. البته الحق ایشان خیلی ما را در ساخت این سالن کمک کرد.

لایذ استعداد‌های خوبی هم در این سال‌ها از سالن کشتی محله به استان معرفی کردید؟

۲ کشتی‌گیر ما حسن نظامی و مجتبی فضل‌ی از باشگاه ما به تیم ملی رده‌های سنی دعوت شدند.

در این مسیر سختی هم کشیدید؟

- چند سال پیش بود که یک روز بعد از ماه رمضان رفتم و دیدیم تشک‌های ما را بردند. از این جور چوب‌لای چرخ گذاشتن‌ها را هم داشتیم. اما با کمک و همراهی بچه‌های محله این سالن را حفظ کردیم. این سالن را به صورت هیئت‌مدیره‌ای اداره می‌کنیم و خدا را شکر همه همدل هستیم و دوستان از جیششان برای بچه‌های محله هم خرج می‌کنند. فقط کاش مسئولان بیشتر به بچه‌های این محله توجه کنند.

باز خورد پرورنده گزارشی درباره امکانات و سرانه ورزشی در محله شهید آقامصطفی خمینی و عمار یاسر

زمین نه، پای همت در میان است

هفته‌گذشته بود که به محله شهید آقامصطفی خمینی و عمار یاسر سر زدیم و پای درد دل اهالی محله درباره امکانات و سرانه ورزشی و استعدادهایی که در نبود این امکانات هدر می‌روند، نشستیم. بعد از انتشار این گزارش بود که پیام‌ها و واکنش‌های مختلفی به برخی مطالب این گزارش آمد که در ادامه بخشی از منتخبان این پیام‌ها را از نظر می‌گذرانید:

۳۹۹۹...۸۱۵: زمین بهانه است. اینجا همت و اراده جدی برای ساخت اماکن ورزشی نیست.

شهروند: محله ما فقط با دیوار یادگان محصور است. والا بچه‌های ما هیچ سهمی از سالن ورزشی یادگان ندارند.

۱۷۳۲...۸۰۲: حساب عمار یاسر از آقامصطفی جداست. یک طرف محله ما دیوار یادگان است و انتظار داریم بتوانیم از امکانات ورزشی پدافند استفاده کنیم. اما هزینه اجاره سالن زیاد است و از عهده ما خارج است.

۴۹۹۷...۳۸۸: اسماعیل نجابتیان را از نزدیک می‌شناسم. از وقتی رفت کشتی‌گیر معروفی شد، هروقت توانسته آمده است و به بچه‌های محله سر زده است. دمش گرم. واقعا پهلوان است.

شهروند: زمین خاکی محله را از ما گرفتند تا اتوبان بزنند. واقعا جای تأسف دارد.

شهروند: استان قدس است اگر به فکر مردم مناطق محروم است، بیاید و در زمین‌های زمین فوتبال خاکی بسازد تا جلو خلاف کارشدن بچه‌های این محله را بگیرد.

درباره ورزش «قلعه‌ساختمان» یا شهرک شهید رجایی که از محلات قدیمی مشهد است

زندگی مسالمت‌آمیز با مشکلات

مرتضی اخوان
m.akhavan@shahraneews.ir

پیراهن شماره ۱۰ مار کوس رشفور در آن به تن دارد و در دل منطقه‌ای که حکایت‌های وینچستر و تهدیدهایش زیان‌دوار خاص و عام است، با سلاح ورزشی رؤیاهای کودکانه‌اش را با ستاره منچستر دنبال می‌کند. پایه توپ که می‌شود، نفس‌های محله را به شماره می‌اندازد. شلیک مرگ بارش به توپ، تور دروازه را می‌شکافد. به او که نگاه می‌کنند، زیر لب می‌گویند: خدا را شکر! این تصویر و قابی از حکایت فوتبال در یکی از کوچه‌های محله قلعه‌ساختمان مشهد است که چشمانمان را این هفته به سمت خودش جلب کرد. حکایت پیرمردی که بازی فرزندش را در میان بچه‌های محله نگاه می‌کرد و وقتی از او درباره ورزش و کمبودهایش در قلعه‌ساختمان پرسیدیم، به یک پاسخ ساده بسنده کرد: ورزش که باشد، آینده این بچه‌ها خلاف نمی‌شود. محله شهرک شهید رجایی با همان قلعه‌ساختمان مشهد از پرجمعیت‌ترین مناطق مشهد است که تراکم جمعیتی زیادی دارد و الحق و الانصاف امکانات ورزشی خوبی هم از سوی نهادهای دولتی و خصوصی در آنجا تعبیه شده است، اما واقعیت آنکه این امکانات باز هم کم است و آینده بچه‌های این محله به عینک حمایت مسئولان نیازمند است.

بهار قلعه با اردیبهشت

کافی است بعد از ورود به شهرک شهید رجایی، به چهارراه اول که می‌رسید، به راست بپیچید و بولوار مهریز را تا انتها بروید. بوستان اردیبهشت، واقع در انتهای مهریز اتفاق جذاب این منطقه است: جایی که یک بوستان کوچک به باتوقی برای ورزش و بازی نونهالان، جوانان و بزرگسالان قلعه‌ساختمان تبدیل شده است. زمین فوتسال آسفالتی دارد با سکوهایی جذاب تماشاگران که رنگ‌آمیزی خاص آن از دور توی چشم است: زمینی که در کنارش نه تنها پارکینگ برای توقف خودروها وجود دارد، بلکه با نورافکن‌هایی که در چهارگوشه آن از زمین سربرافراشته‌اند، امکان بازی در شب را هم فراهم کرده است. کنار این زمین یک زمین با طول زیاد که با سقف الایچ‌گونه از آفتاب در امان است و چندین میز فوتبال دستی، میز پینگ‌پنگ و میز شطرنج قرار دارد. زمینی که بچه‌ها در امان از آفتاب سوزان تابستان مشغول تفریح هستند و عمدتاً فوتبال‌دستی بازی می‌کنند. شهرداری منطقه ۶ این امکان ویژه را در منطقه‌ای قرار داده که به‌انداز

جمعیت ساکنان محله قدیمی مشهد، شهید رجایی، که هنوز هم بسیاری آن را به نام «قلعه‌ساختمان» می‌شناسند، نزدیک به ۳۰۰ هزار نفر است؛ جمعیتی که با جمعیت کشوری مثل ایسلند که به کوه‌های یخی در دنیای فوتبال

مشهورند، برابری می‌کند! یا حتی اندازه مالدیوی که یک کشور جزیره‌ای است و خاطر ۱۷ گل خورده از تیم ملی فوتبال ایران، هنوز آن‌ها را در ذهنمان پررنگ نگه داشته است. مردمان قلعه‌ساختمان یا همان شهرک شهید رجایی را ۴۳ قشرفارس، بلوچ، افغان و چلو تشکیل می‌دهند. «چلو» ها افرادی هستند که از قضا در این منطقه نقش پررنگی هم

دارند و آخرین آمار حکایت از جمعیت ۴ تا ۵ هزار نفری آن‌ها دارد. گفته می‌شود آن‌ها حدود ۳۰ یا ۴۰ سال پیش از پاکستان و افغانستان وارد کشور شده‌اند. با این همه، شهرک شهید رجایی مردمانی نجیب و صبور دارد که در کنار یکدیگر و هم‌جوار با انواع واقسام معضلات اجتماعی زندگی می‌کنند. بدون شک وضعیت امنیتی منطقه برای مردم

این محله موضوعی مهم است. اما حقیقت آن است که در پس نگاه‌های پرسشگر مردم محله، هویت و اصالتی زیبا دیده می‌شود. ورودی قلعه‌ساختمان بعد از پل بزرگراه غدیر است که وارد خیابان پرماجرای حر می‌شوید؛ بولواری که خیابان کشاورز دارد و هزارویک ماجرا، پارک شهید رجایی دارد و البته زمین‌های خالی و پرمعضلی که گاهی گرفتاری محله شده است...

گزارشی درباره امکانات و سرانه ورزشی محله شهرک شهید رجایی که به قلعه‌ساختمان مشهور است

پرپر خوردار کم‌پر خوردار!

اهالی محله در سال‌های گذشته همواره باتوق انواع واقسام خلاف‌ها بوده و حالا به مکانی برای ورزش و تفریح فرزندانشان بدل شده است.

● زمینی خاکی که قرار بود چمن شود

محله کشاورز شهرک شهید رجایی از محلات مشهور این منطقه است؛ محله‌ای که از حر ۱۹ وارد آن می‌شوید و تا پایان دهنوی ادامه دارد. در انتهای این محله، یعنی در دهنوی ۴۱ یک مجموعه ورزشی قرار دارد که روزگاری چشم امید محله بوده است: یک زمین فوتبال خاکی استاندارد، یک سالن ورزشی توپ‌ویک سالن ورزش‌های رزمی و کشتی، اماکن ورزشی که متعلق به اداره ورزش و جوانان مشهد است، اما به گفته اهالی محله چندی است که به حالت تعطیلی مطلق در آمده است. تعطیلی‌ای که به سبب شرایط کرونایی است و به ویژه صدای کشتی‌دوستان و رزمی‌دوستان محله را در آورده است. البته چندی پیش هم مسئولان وعده تبدیل زمین خاکی این مجموعه به زمین چمن مصنوعی را داده بودند؛ اتفاقی که البته هرگز رقم نخورد و در انجام‌نشدن این پروژه ۲ روایت وجود

دارد. گروهی می‌گویند اینجا باید زمین خاکی بماند، زیرا هویت ورزش محله و علاقه بچه‌های اینجا دویدن در همین زمین خاکی و رزم ورزش است و گروهی دیگر می‌گویند چرا این زمین چمن نمی‌شود تا امکان ویژه‌ای برای رشد فوتبالی جوانان محله تلقی شود؟! شاید همین تردیدهاست که مسئولان را از اقدام سریع در این باره باز داشته است.

● چند سالن دیگر و شاهکار استان قدس

سالن ورزشی رجما متعلق به شهرداری که یک سالن توپ‌ویک با سکوی تماشاگران و تختک و سرویس بهداشتی است، در انتهای بوستان رجاست، سالن ورزشی توپ‌ویک متعلق به آموزش پرورش روبه‌روی بوستان است، سالن رزمی شهید شوشتری متعلق به سپاه در ابتدای بولوار حر است، مجموعه ورزشی و زمین چمن مصنوعی نصرت و البته چند زمین روباز ورزشی در بوستان نصرت متعلق به شهرداری است که همه و همه بخشی دیگر از امکانات ورزشی محله قلعه‌ساختمان هستند. اما اگر از تنها زمین چمن مصنوعی استاندارد شهرداری در مشهد که در این محله و در بوستان نصرت واقع

شده است، بگذریم، بی‌تردید مجموعه آبی شهرک شهید رجایی متعلق به استان قدس رضوی، امکانی ویژه و شاهکار در منطقه است. استخری با استانداردهای بی‌نظیر و هزینه بسیار نازل برای استفاده مردم این منطقه کم‌پر خوردار که به حق ستودنی است.

● زمین‌های رها، چشم‌انتظار نگاه

بیشتر کوچه‌های این محل به بلوکه‌هایی ختم می‌شود که متعلق به استان قدس رضوی است، بلوکه‌هایی که در هر کوچه‌ویک کوچه‌ای به چشم می‌خورد. دیوارهای بتنی حر ۱۹ اما از همه جا طولانی‌تر است؛ دیوارهایی که انگار تا آخر دنیا ادامه دارد. زمین‌های پشت این بلوکه‌ها طبق گفته اهالی منطقه مخفی‌گاه خوبی برای معاندان و فروشندگان مواد مخدر و سلاح ایجاد کرده است؛ زمین‌هایی که چند سال پیش مسئولان استان قدس اعلام کردند آماده تعامل و واگذاری آن هستند. حتی کاربرد فضاهای آموزشی، فرهنگی و رفاهی برای این زمین‌ها هم از سوی استان قدس اعلام شد، اما گویا اقدام عملی در راستای تبدیل این زمین‌های پرچالش به مکان‌های ورزشی و فرهنگی

صورت نگرفت. زمین‌هایی که می‌تواند در اختیار ساخت زمین‌های ورزشی و سالن برای جوانان محله قرار گیرد تا با یک تیر ۲ نشان بزند؛ هم جلوگیری از اجتماع بی‌اتوق خلاف‌کاران شدن را بگیرد و هم ابزاری برای ورزش و آینده جوانان محله باشد.

● زیرخوردار کم‌پر خوردار!

محله قلعه‌ساختمان شاید در نگاه اول و فهرست کردن امکانات ورزشی، محله چندان کم‌پر خوردار تلقی نشود، اما حقیقت آن است که این حجم از امکانات ورزشی و سرانه برای جمعیت ۳۰۰ هزار نفری منطقه بسیار کم است؛ منطقه‌ای که تا دلتان بخواهد استعداد‌های ورزشی دارد، اما با این جمعیت، سرانه ورزش برای هر فرد در اماکن ورزشی به‌نظر زیر صفر است! زیرا اگر هر نفر بخواهد در این محله باتوجه به امکانات ورزشی، ورزش کند، شاید هر چند ماه یکبار به او فرصت ورزش در یکی از این زمینه‌های ورزشی برسد. به همین دلیل می‌توان گفت محله شهرک شهید رجایی با وجود پر خوردار از امکانات ورزشی خوب هنوز منطقه‌ای کم‌پر خوردار از این حیث است.

حرف دل مردم محله شهرک شهید رجایی در حوزه ورزش

دستشان درد نکند اما با یکی دوزمین، ورزش رونق پیدا نمی‌کند

یک میز است و صد مدعی. بچه‌ها پای میز فوتبال دستی که می‌رسند امان نمی‌دهند. دسته‌ها را چنان می‌چرخانند که گویی اگر تانیه‌ای بایستند، دنیا از حرکت می‌ایستد! این حکایت محله به دلیل فرصتی است که بعد از مدت‌ها به آن‌ها رو کرده است و می‌خواهند از آن نهایت استفاده را ببرند. حکایت امکانات ورزشی و سرانه ورزش در محله قلعه‌ساختمان یا همان شهرک شهید رجایی

سر می‌زنیم. چند جوان دور هم جمع شده‌اند و بگویند می‌کنند. با آن‌ها که هم صحبت می‌شویم، یکصد از استخر می‌گویند. محمد می‌گوید: الان یک سال است که استخر استان قدس به دلیل کرونا تعطیل است. رسول ادامه می‌دهد: خدا کوئلی در این قلعه به این بزرگی فقط باید یک استخر داشته باشیم! علی هم اضافه می‌کند: ما با بچه‌ها هفته‌ای یکبار استخر می‌آمدیم. قیامت نسبت به جاهای دیگر شهر خیلی خوب بود، اما از وقتی استخر تعطیل شده است، فقط می‌آیم به بوستان و وقتمان را می‌گذرانیم. او خاطر نشان می‌کند: یک رفیق داشتیم به نام علیرضا که کشتی‌گیر خوبی بود. قبل از کرونایی می‌رفت باشگاه کشتی محله کشاورز. از بعد کرونایی که باشگاه تعطیل شده است، بدنش از فرم در آمده و به‌تازگی دود می‌شده است....

فوتبال دستی در سایه

کودکان محله مهریز، روزهایشان را در بوستان اردیبهشت و زیر این سرپناه می‌گذرانند؛ جایی که سقف‌های تعبیه‌شده مانع تابش آفتاب سوزان تابستان بر میزهای فوتبال دستی، پینگ‌پنگ و شطرنج می‌شود. آن‌ها گروهی پای میز می‌روند و با تمام وجود دسته را می‌چرخانند. گویی همه آن‌ها به‌تازگی به‌تورن‌نشستن توپ کوچک فوتبال دستی خلاصه شده‌اند؛ یک دل خوشی ساده اما بزرگ.

تیرکی خارج از مدار!

نمایی از تیرک دروازه قدیمی زمین خاکی بوستان نصرت که امروز از مدار استفاده خارج شده است. این تیر دروازه پشت مجموعه ورزشی نصرت و در میان اوراقی‌ها و وسایلی اضافه قرار دارد. جایی که می‌توان در آن برخی المان‌های شهری را که در سال‌های گذشته زینت مشهد بودند و حالا از مدار استفاده خارج شدند، هم مشاهده کرد. از تلوزیون آکوار بومی میدان احمدآباد بگیرد تا قطار زندگی.

ست ورزش با نصرت

مجموعه ورزشی روباز نصرت یکی از معدود زمین‌های آسفالت‌ه و فنس کشیده شده برای ورزش جوانان محله است. مجموعه‌ای که شامل زمین آسفالت برای والیبال، بسکتبال و فوتسال است. این زمین در بوستان نصرت واقع شده است و در کنار سالن ورزشی چندمنظوره و زمین چمن مصنوعی نصرت قرار دارد تا مجموعه امکانات ورزشی این بوستان پرتردد محله شهرک شهید رجایی را کامل کند.

